

Odluka:

Rev-115/2024-2

Zbirni podatci

Broj odluke: Rev-115/2024-2

ECLI broj: ECLI:HR:VSRH:2025:3118

Datum odluke: 04.06.2025

Vrsta odluke: Presuda i rješenje

[Poveznica do dokumenta na portalu IUS-INFO](#)

Tekst

REPUBL

IKA HRVATSKA

VRHOVNI SUD REPUBLIKE HRVATSKE

ZAGREB

Broj: Rev-115/2024-2

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E P R E S U D A

RJEŠENJE

Vrhovni sud Republike Hrvatske u vijeću sastavljenom od sudaca mr. sc. Dražena Jakovine predsjednika vijeća, Renate Šantek članice vijeća i sutkinje izjaviteljice, Željka Pajalića člana vijeća, mr. sc. Igora Periša člana vijeća i Jadranke Anić-Matić članice vijeća, u pravnoj stvari tužitelja Ponikve usluga d.o.o. Krk, Vršanska 14, OIB: 92143159456, kojeg zastupaju punomoćnici Miljenko Mrakovčić i Bojan Milić, odvjetnici u Zajedničkom odvjetničkom uredu Miljenko Mrakovčić i Bojan Milić u Rijeci, protiv prvotuženika JČ, iz [adresa], OIB: [osobni identifikacijski broj] i drugotuženice ĐČ, iz [adresa], OIB: [osobni identifikacijski broj], nasljednika iza pok. tuženice FČ, iz [adresa], OIB: [osobni identifikacijski broj], radi isplate, odlučujući o reviziji tuženika protiv presude Županijskog suda u Zagrebu broj GŽ-1134/2020-2 od 10. studenoga 2020., kojom je djelomično potvrđena i djelomično preinačena presuda Općinskog suda u Crikvenici, Stalne službe u Senju broj Povrv-209/2019 od 3. srpnja 2019., u sjednici održanoj 4. lipnja 2025.,

presudio je:

Revizija tuženika protiv presude Županijskog suda u Zagrebu broj GŽ-1134/2020-2 od 10. studenoga 2020. u dijelu kojim je odbijena žalba prednice tuženika kao neosnovana i potvrđena presuda Općinskog suda u Crikvenici, Stalne službe u Senju broj Povrv-209/2019 od 3. srpnja 2019. u dijelu kojim je prihvaćen zahtjev za isplatu po računima broj RK [broj bankovnog računa] od 31. listopada 2017. u iznosu 121,40 kuna, broj RK [broj bankovnog računa] od 30. studenoga 2017. u iznosu 121,40 kuna, broj RK [broj bankovnog računa] od 31. prosinca 2017. u iznosu 121,40 kuna te broj RK [broj bankovnog računa] od 31. siječnja 2018. u iznosu 121,40 kuna, sve s pripadajućim zateznim kamatama, odbija se

kao neosnovana.

riješio je:

I. Prihvaća se djelomično revizija tuženika te se u dijelu kojim je odlučeno o zahtjevu za isplatu po računima broj RK [broj bankovnog računa] od 28. veljače 2018. u iznosu 121,40 kuna, broj RK [broj bankovnog računa] od 31. ožujka 2018. u iznosu 121,40 kuna, broj RK [broj bankovnog računa] od 30. travnja 2018. u iznosu 130,93 kuna, broj RK [broj bankovnog računa] od 31. svibnja 2018. u iznosu 101,47 kuna, broj RK [broj bankovnog računa] od 30. lipnja 2018. u iznosu 101,47 kuna, broj RK [broj bankovnog računa] od 31. srpnja 2018. u iznosu 101,47 kuna, sve s pripadajućim zakonskim zateznim kamatama, kao i u dijelu kojim je odlučeno o troškovima parničnog postupka, ukidaju presuda Županijskog suda u Zagrebu broj GŽ-1134/2020-2 od 10. studenoga 2020. i presuda Općinskog suda u Crikvenici, Stalne službe u Senju broj Povrv-209/2019 od 3. srpnja 2019., te se predmet u tom dijelu vraća prvostupanjskom sudu na ponovno suđenje.

II. Odluka o troškovima postupka u povodu revizije ostavlja se za konačnu odluku.

Obrazloženje

1. Prvostupanjskom presudom prednici tuženika je naloženo isplatiti tužitelju ukupan iznos 1.163,74 kune sa zateznim kamatama tekućim na pojedinačne iznose računa od dospijeća pa do isplate kako je pobliže navedeno pod točkom I. izreke te presude, u roku od 8 dana (stavak I. izreke). Prednici tuženika je naloženo naknaditi tužitelju trošak parničnog postupka pred javnim bilježnikom u iznosu 100,00 kuna sa zateznim kamatama od 16. listopada 2018. do isplate, kao i trošak parničnog postupka u iznosu 825,00 kuna sa zateznim kamatama od presuđenja do isplate (stavak II. izreke).

2. Drugostupanjskom presudom odbijena je žalba prednice tuženika kao djelomično neosnovana i potvrđena je prvostupanjska presuda u dijelu pod stavkom I. izreke kao i u dijelu stavka II. izreke kojim je prednici tuženika naloženo naknaditi tužitelju trošak parničnog postupka u iznosu 805,00 kuna sa zateznim kamatama od 3. srpnja 2019. do isplate (stavak I. izreke). Prvostupanjska presuda je preinačena u dijelu pod stavkom II. izreke na način da je odbijen zahtjev tužitelja za naknadu troška ovršnog postupka u iznosu 100,00 kuna s pripadajućim zateznim kamatama kao i zahtjev za naknadu troška parničnog postupka u iznosu 20,00 kuna s pripadajućim zateznim kamatama, kao neosnovan (stavak II. izreke). Pod stavkom III. izreke odbijen je zahtjev prednice tuženika radi naknade troškova žalbenog postupka kao neosnovan.

3. Rješenjem ovog suda broj Revd-1381/2021-2 od 13. srpnja 2021. prednici tuženika je dopušteno podnošenje revizije protiv drugostupanjske presude zbog pravnih pitanja:

"Da li građanin RH, kao korisnik javne usluge prikupljanja miješanog i biorazgradivog komunalnog otpada (ovdje tuženica), je dužan snositi troškove gospodarenja komunalnim otpadom isključivo prema stvarno predanim i preuzetim količinama otpada, utvrđenih prema kriteriju mase (kg) ili volumena (litra)? Da li grad i općina (ovdje Općina Dobrinja), odnosno trgovačko društvo kao davatelj javne usluge za njih (ovdje tužitelj), pri obračunavanju troškova gospodarenja otpadom smiju obračun naknade temeljiti na kriteriju površine stambenog prostora (m² nekretnine) svakog pojedinog korisnika usluge (ovdje tuženice)?

Da li je privremeno važenje prijašnjih cjenika za komunalne usluge sukladno prijelaznoj odredbi čl. 187. st. 3. Zakona o održivom gospodarenju otpadom, od utjecaja na obveznu primjenu odredbi čl. 33. st. 2. Zakona, te da li kao takvo dopušta davatelju usluge obračun troškova zbrinjavanja kućnog otpada prema kriteriju površine (m²) koju koristi domaćinstvo?"

4. Prednica tuženika je sukladno navedenom dopuštenju protiv drugostupanjske presude podnijela reviziju na temelju odredbe čl. 382. Zakona o parničnom postupku ("Narodne novine", broj 53/91, 91/92, 112/99, 88/01, 117/03, 88/05, 2/07, 84/08, 96/08, 57/11, 148/11, 25/13, 28/13, 89/14 i 70/19 - dalje: ZPP) zbog pravnih pitanja radi kojih je dopuštena revizija. Predložila je ovom sudu prihvaćanje revizije i preinačenje pobijane presude, odnosno ukidanje drugostupanjske

prvogstupanjske presudu i vraćanje predmeta na ponovno suđenje. Traži trošak sastava revizije.

5. Nakon što je ovaj sud uvidom u evidenciju OIB sustava putem E-spisa utvrdio da je tuženica FC preminula **.2021., po pravomoćnosti rješenja Općinskog suda u Crikvenici, Stalne službe u Senju broj Povrv-209/2019-44 od 5. srpnja 2023. nastavljen je postupak pred ovim sudom s njezinim zakonskim nasljednicima JC i ĐC, koji su predložili nastavak postupka.

6. U odgovoru na reviziju, tužitelj je predložio reviziju tuženika odbiti kao neosnovanu, uz naknadu troška podnošenja odgovora.

7. Revizija je djelomično osnovana.

8. Povodom revizije iz čl. 382. st. 1. ZPP revizijski sud pobijanu drugostupanjsku presudu ispituje samo u dijelu u kojem je revizija dopuštena i samo zbog pitanja zbog kojeg je dopuštena (čl. 391. st. 1. ZPP).

9. Predmet spora je zahtjev tužitelja za isplatu naknade po izdanim računima za izvršenu uslugu skupljanja i odvoza komunalnog otpada za razdoblje od listopada 2017. do srpnja 2018., u ukupnom iznosu 1.163,74 kune.

10. Sudovi su utvrdili da je tužitelj tijekom navedenog razdoblja pružao tuženici usluge skupljanja i odvoza komunalnog otpada te da je cijenu istih obračunavao sukladno tada važećim cjenicima, pri čemu tuženica, u smislu odredbe čl. 219. st. 1. ZPP, nije dokazala da je tužiteljeve račune podmirila. Stoga je, pozivom na odredbe čl. 20. st. 5. Zakona o komunalnom gospodarstvu ("Narodne novine", broj 36/95, 70/97, 128/99, 57/00, 129/00, 59/01, 26/03, 82/04, 110/04, 178/04, 38/09, 79/09, 153/09, 49/11, 84/11, 90/11, 144/12, 56/13, 94/13, 153/13, 147/14 i 36/15 - dalje: ZKG) u vezi s čl. 20. st. 1. toč. 5. ZKG, čl. 8. - 10. Odluke o načinu plaćanja i visini cijene komunalnih usluga ("Službene novine Primorsko-goranske županije", broj 40/11 i 26/12), u svezi čl. 187. st. 5. Zakona o održivom gospodarenju otpadom ("Narodne novine", broj 94/13 i 73/17 - dalje: ZOGO), toč. 1.a Cjenika tužitelja od 1. siječnja 2017., u svezi čl. 187. st. 3. ZOGO, toč. 1.a Cjenika tužitelja od 1. travnja 2018., te čl. 9. Zakona o obveznim odnosima ("Narodne novine", broj 35/05, 41/08, 125/11, 78/15 i 29/18 - dalje: ZOO), čl. 29. st. 1. i 2. ZOO, čl. 65. st. 1. ZOO te čl. 183. st. 1. ZOO, zahtjev tužitelja ocijenjen osnovanim.

11. Obzirom na iznesene prigovore prednice tuženika, koja je isticala da pri obračunu cijene usluge skupljanja i odvoza komunalnog otpada tužitelj nije pridržavao načela "onečišćivač plaća" (čl. 6. st. 1. toč. 1. ZOGO, čl. 30. st. 4. i 6. toč. 3. ZOGO; čl. 33. st. 1., 2. i 3. ZOGO) već je obračun naknade temeljio na kriteriju površine stambenog prostora korisnika usluge, sudovi su zaključili da su takvi prigovori neosnovani obzirom na odredbu čl. 33. st. 5. ZOGO, odredbu čl. 187. st. 3. ZOGO i Uredbu o gospodarenju komunalnim otpadom ("Narodne novine", broj 50/17 i 84/19 - dalje: Uredba) koja je na snazi od 1. studenog 2017., sukladno kojoj je davatelj usluga bio dužan uskladiti svoj cjenik s tom Uredbom u roku od 3 mjeseca od stupanja na snagu Uredbe, dakle najkasnije do 1. veljače 2018., iz čega da proizlazi da se je u tom razdoblju naplata skupljenog i odvezenog komunalnog otpada mogla vršiti prema cjenicima za komunalnu uslugu donesenim na temelju ZKG.

12. Prije davanja odgovora na pitanja naznačena u reviziji, nužno je poći od zakonskih odredbi ZOGO i imati na umu smisao i cilj koji se tim zakonom želio postići, a to je da je cijenu obvezne minimalne javne usluge potrebno osigurati kako bi na nekom području uopće bilo moguće osigurati pružanje javne usluge koja bi bila redovita, sigurna, kvalitetna i ekonomski održiva, ali i koja će osigurati potrebna sredstva (za radnike, spremnike, kamione, drugu opremu i ostala materijalna sredstva) te zavisno od toga prosuditi bi li poslovanje davatelja javne usluge koje bi isključivo zavisilo o količinama predanog otpada, koje u pojedinim razdobljima može znatno varirati, bilo ekonomski održivo te bi li za tu cijenu pružena usluga zadovoljavala zakonske kriterije sigurnosti, redovitosti i kvalitete.

13. Prema odredbi čl. 30. st. 1. ZOGO javna usluga prikupljanja miješanog komunalnog otpada i prikupljanja biorazgradivog komunalnog otpada podrazumijeva određene radnje i aktivnost davatelja usluge: a to su prikupljanje tog otpada na određenom području pružanja usluge putem spremnika od pojedinih korisnika i prijevoz tog otpada do ovlaštene osobe za obradu tog otpada, a čl. 30. st. 7. ZOGO propisano je da predstavničko tijelo jedinice lokalne

samouprave donosi odluku o načinu pružanja javnih usluga prikupljanja miješanog i biorazgradivog komunalnog otpada, koja, među ostalim, sadrži kriterij obračuna količine otpada, obračunska razdoblja kroz kalendarsku godinu te odredbe propisane uredbom Vlade.

14. Odredbom čl. 33. st. 1. ZOGO propisano je da je davatelj usluge dužan obračunati cijenu javne usluge iz članka 30. stavka 1. ZOGO na način kojim se osigurava primjena načela "onečišćivač plaća", ali i sigurnost, redovitost i kvaliteta pružanja te usluge, pri čemu poslovanje mora biti ekonomski održivo, a kvaliteta, sigurnost i redovitost pružanja te usluge sukladna odredbama ZOGO, Uredbi i odluci o načinu pružanja javnih usluga koju donosi predstavničko tijelo jedinice lokalne samouprave, dok je stavkom 2. propisano da je davatelj usluge dužan korisniku usluge obračunavati cijenu javne usluge razmjerno količini predanog otpada u obračunskom razdoblju, pri čemu je kriterij količine otpada u obračunskom razdoblju masa predanog otpada ili volumen spremnika otpada i broj pražnjenja spremnika sukladno Odluci predstavničkog tijela jedinice lokalne samouprave pri čemu obračun cijene javne usluge mora biti u skladu s uredbom Vlade, dok je st. 3. čl. 33. ZOGO određeno da je davatelj usluge dužan voditi evidenciju o preuzetoj količini otpada od pojedinog korisnika usluge u obračunskom razdoblju prema kriteriju količine iz čl. 30. st. 9. toga Zakona.

15. Člankom 33. st. 4. ZOGO propisani su troškovi koje je davatelj usluge dužan uključiti u cijenu javne usluge, a u koje spadaju troškovi nabave i održavanja opreme za prikupljanje otpada, troškovi prijevoza otpada, troškovi obrade otpada i drugi troškovi koji su propisani Uredbom. Člankom 33. st. 5. ZOGO davatelj usluge dužan je cjenikom odrediti visinu jedinične cijene za masu predanog otpada ili volumen spremnika te je prije same primjene cjenika, u skladu s čl. 33. st. 6. ZOGO.

16. Sukladno navedenom, Vlada RH je u čl. 19. st. 3. i 4. Uredbe propisala da je izvršno tijelo jedinice lokalne samouprave dužno, prije davanja suglasnosti na prijedlog cjenika, provjeriti je li prijedlog cjenika u skladu sa ZOGO, Uredbom i odlukom o načinu pružanja javne usluge, te da su predložene cijene takve da potiču korisnika usluge da odvojeno predaje biorazgradivi komunalni otpad, reciklabilni, glomazni i problematični otpad od miješanog komunalnog otpada, dok je davatelj usluge dužan objaviti suglasnost na cjenik u službenom glasilu jedinice lokalne samouprave, te obavijestiti korisnika usluge o cjeniku (i izmjeni cjenika) 30 dana prije dana primjene cjenika.

17. Iz navedenog proizlazi da je intencija navedenih odredaba ZOGO i odredaba Uredbe bila, a što ujedno proizlazi i iz očitovanja Vlade RH od 9. siječnja 2020., da jedinice lokalne samouprave donošenjem odluke o načinu pružanja javne usluge od strane predstavničkog tijela te davanjem suglasnosti izvršnog tijela jedinice lokalne samouprave na cjenik davatelja usluge (dakle, određenom kontrolom usklađenosti cjenika s odlukom), osiguraju sustav i funkcioniranje samog prikupljanja komunalnog otpada te da se na taj način potiče korisnika da odvojeno predaje miješani, biorazgradivi, reciklabilni, glomazni i problematični komunalni otpad.

18. Vlada RH je na temelju čl. 29. st. 10. ZOGO propisala strukturu cijene javne usluge, u skladu s čl. 33. st. 2. ZOGO i načinu gospodarenja komunalnim otpadom u vezi s obvezama jedinice lokalne samouprave propisanih čl. 28. ZOGO, pa je u čl. 4. st. 1. u točki 7 Uredbe: 56-84/19 određeno da odluka o načinu pružanja javne usluge prikupljanja miješanog i biorazgradivog komunalnog otpada, koju donosi predstavničko tijelo jedinice lokalne samouprave mora, između ostalog, sadržavati odredbe o načinu izračuna i određivanju cijene te iznos obveze minimalne javne usluge za korisnike javne usluge, dok je čl. 5. Uredbe 50/17-10 4/15 propisan način funkcioniranja sustava sakupljanja komunalnog otpada te je, između ostalog, propisano da se u okviru sustava sakupljanja komunalnog otpada pruža javna usluga prikupljanja mješovitog i biorazgradivog komunalnog otpada na lokaciji obračunskog mjesta korisnika usluge te da korisniku usluge mora biti osigurana mogućnost odvojene predaje otpada na njegovom obračunskom mjestu i korištenje reciklažnog dvorišta, mobilnog reciklažnog dvorišta te spremnika postavljenog na javnoj površini, kao i odvoz glomaznog otpada.

19. Prema odredbi čl. 20. st. 1. Uredbe, cijena javne usluge, plaća se radi pokrića troškova poslovanja davatelja usluge. U navedenu cijenu uključeni su troškovi koji su propisani čl. 33. st. 4. ZOGO, troškovi nabave i održavanja opreme za prikupljanje otpada, troškovi prijevoza otpada, troškovi obrade otpada i troškovi koji su propisani čl. 18. st. 1. Uredbe, troškovi nastali radom reciklažnog dvorišta i mobilnog reciklažnog dvorišta zaprimanjem bez naknade otpada nastalog u kućanstvu na području jedinice lokalne samouprave za koje je uspostavljeno reciklažno dvorište, troškovi prijevoza i obrade glomaznog otpada i vođenja evidencija i izvješćivanja u vezi s javnom uslugom.

20. Odredbom čl. 30. st. 6. t. 3. ZOGO propisano je da je korisnik usluge dužan snositi troškove gospodarenja komunalnim otpadom razmjerno količini otpada koji je predao davatelju otpada u obračunskom razdoblju: masa predanog otpada ili volumen spremnika otpada i broj pražnjenja spremnika (jedan od dva kriterija ovlašteno je odabrati predstavničko tijelo jedinice lokalne samouprave u skladu s čl. 30. st. 7. ZOGO).

21. Prema navedenom, struktura cijene javne usluge obuhvaća, kako, cijenu javne usluge za predanu količinu otpada (varijabilni dio), cijenu obvezne minimalne javne usluge (fiksni dio) i ugovornu kaznu (ako je došlo do postupanja korisnika protivno ugovoru), kako je i navedeno u očitovanju Vlade od 9. siječnja 2020., jer je cilj propisivanja navedene strukture cijene bio da se kroz obračun cijene obvezne minimalne javne usluge (tzv. fiksni dio) osigura mogućnost primjene načela "onečišćivač plaća", a da se tzv. varijabilnim dijelom osigura sama primjena načela "onečišćivač plaća". Znači pojam "struktura cijene" i pojam "troškova koje je davatelj usluge dužan ukalkulirati u cijenu javne usluge" nisu isti, niti jedan drugog isključuju.

22. Razdvajanjem načina propisivanja i određivanja obračuna kao varijabilnog i fiksnog dijela cijene javne usluge dodatno je potvrđena namjera zakonodavca da strukturira cijenu javne usluge te se davanjem suglasnosti njenog izvršnog tijela na cjenik davatelja javne usluge, osigurava sustav sakupljanja komunalnog otpada koji ispunjava svoju svrhu i potiče korisnika da odvojeno predaje miješani komunalni otpad (MKO), BKO, reciklabilni, glomazni i problematični otpad.

23. O pitanju zbrinjavanja i naplate odvoza komunalnog otpada i cijeni za pruženu uslugu raspravljao je i Ustavni sud Republike Hrvatske, koji je u odluci i rješenju, poslovni broj U-II-2492/2017 i dr. od 23. ožujka 2021. ("Narodne novine", broj 31/21), između ostalog, naveo da je ZOGO u čl. 33. st. 1. predvidio dio obračuna cijene javne usluge (tzv. fiksni dio), kojim se osigurava funkcioniranje poslovanja davatelja javne usluge prikupljanja miješanog i biorazgradivog komunalnog otpada, zbog čega nije prihvatio prigovore predlagatelja da plaćanje tzv. "paušala" nije predviđeno ZOGO, te da bi iz tog razloga Uredba u tom dijelu bila u nesuglasnosti s odredbama ZOGO.

24. Ustavni sud je u toj odluci izrazio suglasnost s navodima u očitovanju Vlade RH prema kojima "poslovanje davatelja usluge koje bi isključivo ovisilo o količinama predanog otpada, koje ovisno o razdoblju mogu znatno varirati, bilo bi ekonomski neodrživo, a usluga upitne sigurnosti, redovitosti i kvalitete" zbog čega je cijenu obvezne minimalne usluge (tzv. "fiksni dio cijene") potrebno osigurati kako bi se sustav učinkovitog gospodarenja otpadom uopće mogao uspostaviti i održati, odnosno kako bi sustav pružanja javne usluge prikupljanja komunalnog otpada uopće mogao kvalitetno i sigurno funkcionirati, s obzirom na sve troškove koje takva javna usluga iziskuje, kao i sva potrebna materijalna sredstva (koja uključuju radnike, spremnike, kamione i drugu opremu) te da iz tih razloga navedeni sustav ne bi mogao funkcionirati kada bi cijena javne usluge bila formirana samo kroz količinu predanog otpada. Na taj način je Ustavni sud Republike Hrvatske zauzeo stav da je korisnik javne usluge prikupljanja miješanog komunalnog otpada i biorazgradivog komunalnog otpada dužan plaćati minimalnu javnu uslugu, neovisno o količini preuzetog otpada.

25. Ustavni sud je u navedenoj odluci iznio i pravno shvaćanje prema kojem "Vlada, time što je propisala da odluka o načinu pružanja javne usluge prikupljanja miješanog i biorazgradivog komunalnog otpada, koju donosi predstavničko tijelo jedinice lokalne samouprave mora, među ostalim, sadržavati i odredbe o načinu izračuna i određivanju cijene te iznos obvezne minimalne javne usluge, nije u sadržajnom smislu izašla iz okvira koji je propisao ZOGO".

26. Iz svega naprijed navedenog proizlazi da:

- ZOGO pored načela "onečišćivač plaća", (prema kojem proizvođač otpada, prethodni posjednik otpada, odnosno posjednik otpada snosi troškove mjera gospodarenja otpadom, što je propisano čl. 6. st. 1. ZOGO), propisuje i načela ekonomski održivog poslovanja, načelo sigurnosti, redovitost i kvalitete pružanja usluge, posljedično čemu se mora voditi računa o svim tim načelima,

korisnik javne usluge prikupljanja miješanog i biorazgradivog komunalnog otpada je, između ostalog, svaki vlasnik, nekretnine na području pružanja predmetne javne usluge (čl. 30. st. 1. i 5. ZOGO), te je dužan snositi troškove

gospodarenja komunalnim otpadom razmjerno količini otpada kojeg je predao davatelju usluge (čl. 30. st. 6. t. 3. ZOGO),

- davatelj usluge dužan je obračunati cijenu javne usluge na način kojim se osigurava primjena načela "onečišćivač plaća", ekonomski održivo poslovanje te sigurnost, redovitost i kvalitetu pružanja te usluge sukladno odredbama ZOGO, Uredbe i odluke predstavničkog tijela jedinice lokalne samouprave (čl. 33. st. 1. ZOGO),

- davatelj usluge dužan je cijenu javne usluge obračunati razmjerno količini predanog otpada u obračunskom razdoblju koristeći (definirani) kriterij obračuna količine otpada (čl. 33. st. 2. ZOGO), a u cijenu usluge i to samo one koju je pružio dužan je uključiti i troškove: troškove nabave i održavanja opreme za prikupljanje otpada, troškove prijevoza otpada, troškove obrade otpada i druge troškove propisane uredbom (čl. 33. st. 4. ZOGO),

- struktura cijene javne usluge propisana je čl. 20. st. 2. Uredbe na način da ista obuhvaća cijenu javne usluge za količinu predanog miješanog komunalnog otpada (tzv. "varijabilni" dio cijene) i cijenu obvezne minimalne javne usluge (tzv. "fiksni" dio cijene) koji treba povezati s čl. 33. st. 4. ZOGO,

- tzv. fiksni dio cijene vezuje se uz obveznu minimalnu javnu uslugu kao dio javne usluge, a koju je potrebno osigurati kako bi sustav sakupljanja komunalnog otpada mogao ispuniti svoju svrhu poštujući pritom obvezu osiguranja primjene načela "onečišćivač plaća", ekonomski održivo poslovanje te sigurnost, redovitost i kvalitetu pružanja javne usluge (čl. 3. toč. 15. Uredbe), a korisnik usluge dužan je platiti davatelju usluge iznos cijene za obračunsko mjesto i obračunsko razdoblje (čl. 20. st. 3. Uredbe), a samo iznimno, obveza korisnika usluge ne nastaje za obračunsko mjesto na kojem se nekretnina trajno ne koristi (čl. 20. st. 4. Uredbe),

- cijena koja se potražuje od posjednika otpada ne smije dovesti do toga da se određenim posjednicima nameću očito neproporcionalni troškovi u odnosu na volumen ili svojstva otpada koji oni mogu proizvesti, te da treba uzeti u obzir, između ostalog, kriterije koji su povezani s vrstom nekretnine u kojoj se korisnici nalaze, njezinom površinom i namjenom, sposobnošću "posjednika" da proizvede otpad, volumen spremnika koji je korisnicima stavljen na raspolaganje i učestalost skupljanja otpada.

27. Slijedom iznesenog odgovor na prvo naznačeno pitanje glasi:

Cijena javne usluge prikupljanja i odvoza otpada nije formirana samo kroz količinu predanog i preuzetog otpada odnosno korisnik javne usluge ne snosi troškove gospodarenja otpadom isključivo prema stvarno predanim i preuzetim količinama otpada (tako i Rev-186/2022 od 19. ožujka 2024, Rev-101/2023 od 14. veljače 2023. te Rev-496/2024 od 22. travnja 2025.).

28. U odnosu na drugo i treće naznačeno pitanje, valja reći da se tražbina tužitelja odnosi na razdoblje od listopada 2017. do srpnja 2018. godine. Odredbom tada važećeg čl. 33. st. 5. ZOGO propisano je da davatelj usluge odvoza smeća cjenikom određuje visinu jedinične cijene za masu predanog otpada ili volumen spremnika otpada, a koji cjenik mora biti sukladan odredbama st. 1., 2. i 4. tog članka, uredbi iz čl. 29. st. 10. ZOGO i odluci iz čl. 30. st. 7. ZOGO (odluči svog predstavničkog tijela jedinice lokalne samouprave). Odredbom čl. 29. st. 10. ZOGO određeno je da način gospodarenja komunalnim otpadom, granične količine miješanog komunalnog otpada za određena razdoblja i način obračuna poticajne naknade za smanjenje količine miješanog komunalnog otpada propisuje Vlada Republike Hrvatske uredbom. Vlada Republike Hrvatske donijela je Uredbu o gospodarenju komunalnim otpadom 2017. godine, koja Uredba je stupila na snagu 1. studenoga 2017., a davatelj usluga je bio dužan uskladiti svoj cjenik s tom Uredbom u roku od 3 mjeseca od stupanja na snagu te Uredbe, dakle najkasnije do 1. veljače 2018. Odredbom čl. 187. st. 3. ZOGO propisano je da cjenici za komunalne usluge doneseni temeljem Zakona o komunalnom gospodarstvu u odnosu na komunalnu djelatnost održavanja čistoće u dijelu koji se odnosi na skupljanje i odvoz komunalnog otpada na određena odlagališta i komunalnu djelatnost odlaganja komunalnog otpada važe do primjene cjenika iz čl. 33. st. 5. ZOGO.

29. Slijedom navedenog, sukladno odredbama ZOGO, u razdoblju do 1. veljače 2018. (obzirom da je Uredba o gospodarenju komunalnim otpadom stupila na snagu 1. studenog 2017., dok je davatelj usluga bio dužan uskladiti svoj cjenik s Uredbom u roku od 3 mjeseca od stupanja na snagu te Uredbe), tužitelj kao davatelj usluge imao je pravo

obračunati cijenu komunalne usluge skupljanja i odvoza otpada prema cjeniku tužitelja koji je tada bio na snazi, te u navedenom razdoblju tužitelj nije bio u obvezi uskladiti svoj cjenik s formiranjem cijene po načelu "onečišćivač plaća" (tako i Rev- 496/2024 od 22. travnja 2025.) - što ujedno predstavlja odgovor na naznačeno drugo i treće pravno pitanje.

30. Obzirom da su nižestupanjski sudovi pravilno primijenili materijalno pravo kad su tužbeni zahtjev za navedeno razdoblje ocijenili osnovanim, valjalo je na temelju odredbe čl. 393. st. 1. ZPP reviziju u tom dijelu odbiti kao neosnovanu i odlučiti kao u izreci presude.

31. Budući da sudovi u postupku koji je prethodio reviziji nisu ispitali je li cjenik tužitelja na temelju kojeg je obračunata cijena komunalne usluge skupljanja i odvoza otpada usklađen s načelom "onečišćivač plaća" u razdoblju nakon 1. veljače 2018., to je zbog pogrešne primjene materijalnog prava činjenično stanje u tom dijelu ostalo nepotpuno utvrđeno, radi čega nema uvjeta za preinaku pobijanu presude. Stoga je valjalo rješenjem, na temelju odredbe čl. 395. st. 2. ZPP, ukinuti obje nižestupanjske presude u navedenom dijelu kao i u odluci o troškovima postupka, te predmet u tom dijelu vratiti prvostupanjskom sudu na ponovno suđenje.

32. O troškovima postupka u povodu revizije odlučit će se u konačnoj odluci sukladno odredbi čl. 166. st. 4. ZPP (točka II. izreke rješenja).

Zagreb, 4. lipnja 2025.

Predsjednik vijeća:

mag. sc. Dražen Jakovina

utv.

2.

d.

(t.

3.

H.

raz.

Zagreb

Predsjednik vijeća:

mag. sc.

utv.

2.

d.

(t.

3.

H.

raz.

Zagreb

Predsjednik vijeća:

mag. sc.

utv.

2.

d.

(t.

3.

H.

raz.

Zagreb

Predsjednik vijeća:

mag. sc.

utv.

2.

d.

(t.

3.

H.

raz.

Zagreb

